

Fulgerul ce arde pupila cuvântului și-o transformă în pâine - Răspuns lui Victor Bragagiu

Gerra Orivera

pseudonimul morții - erupții din cascada roșului

pentru ceaiul din rouă al unei dimineți reușite
ies din corsetul aspru al silabei
interstițiul dintre două frunze pictează nuanțe de verde
care ard moliile din pleoape

am învățat să nu scad voluptățile subtile din murmurul pielii
eternitatea se adună ca un balsam în cuanta
luminii

atingeri mărunte picură sunete în bucla amprentelor
undeva pe curbura te ascunzi la vedere ud de însingurare
în cheia sol a unei partituri unice
n-am să uit mersul
pe tăișul simțirii șchiopătez de prea multă libertate și râd stelelor
din port-fardul zilei rebele
carminul zorilor îmi schimbă codul arterelor
cuvântul are contracții sisifice
nașterea
e un măcel de oglinzi
reflexia liberul arbitru cu hățurile tăiate

din răni zborul iese mai curat spălat îndelung precum mâinile chirurgilor

melodia țese urzeală de aur în burice
șapte sortii iau mlașca tălpii strămoșilor vocalele dau drumul aspersoarelor
semințele din adâncuri fluidizează piatra o transformă în
compost selenar
ogorul cuvântului creator mustește de nove
sângele nostru se zidește în temple
ruguri simfonice sunt poduri
sinapselor vieții

curajul
se mulează pe taina expansiunii
ascut bine culorile spărgătoare de gheață
între suflete
șarpele timpului expiază apoteotic în lucruri și sunete
calea lactee umflă sânul tăcerii
cuvintele alăptează iubirea

până devine majoră

când memorează alfabetul galactic al pulsului
desparte marea nuanțelor
cu toiagul expirului
duhul eliberează puterea din limba destinului
cine o prinde în năvodul magiei
fără să-și bea moartea ca pe-o anafură
păcătuiește

până nu învăț limbajul curcubeului marin nu mai ascult viscolul
din epiderma lumii

dirijorul din fosă preia bagheta minunii
diapazonul inimii irupe
tic tac
tac